

نگاهی به سوابق دبیر کل جدید اتحادیه بین المللی تامین اجتماعی

در سی و هفتمین جلسه شورای عالی اتحادیه بین المللی تامین اجتماعی (ایسا)، «مارسلو آبیرامیا کاتانو» به عنوان دبیرکل جدید این نهاد بین المللی انتخاب شد. کاتانو برزیلی است از دیگر نامزدها که از کشورهای فرانسه، بلژیک و شیلی بودند، آرای بیشتری کسب کرد و دبیرکل جدید ایسا شد. وی، دارای دکترای اقتصاد و مدیریت بازرگانی است که سوابقی چون دبیری تامین اجتماعی وزارت دارایی برزیل و ریاست دیارتمان مطالعات فنی آکچوتریال و حسابداری وزارت تامین اجتماعی برزیل را در کارنامه خود دارد.

یکشنبه ● ۱۸ آذر ۱۳۹۷ ● شماره صد و هشتاد و یک

ا ت ی و ع ه ن و

ت شروع شد و مطالبات آن به سایر حوزه‌های معیشتی کشیده شد

چه می خواهند؟

روستاهای نزدیک پاریس به دلیل افزایش هزینه نگهداری خودروهایشان که قرار بود در مزارع کار کنند، واکنش نشان دادند.

■ اعتراض‌ها چطور سازماندهی شد؟

وقتی صحبت از اعتراضات اجتماعی می کنیم، افراد ناخودآگاه به قدرت بسیج کنندگی شبکه‌های اجتماعی مثل فیس بوک، توییتر، تلگرام وواتس آپ خواهند افتاد، چون اغلب تارامی‌هاواعتراض‌های مدنی در کشورهای مختلف طی دودهه گذشته از این طریق رهبری و هدایت شده است. اما ظاهرا این بار معترضان فرانسوی با همان «جلیقه‌زرها» شیوه‌ای نوین از مدیریت اعتراضات از خود نشان دادند. فرانسوی‌ها به جای اینکه در میان صف‌رویک‌های مجازی به دنبال تحقق واقعیات موردنظرشان باشند، جلسات هماهنگی

خود را در سوپر مارکت‌ها وپمپ‌بنزین‌ها انجام می دادند. بررسی‌های انجام شده از سیستم مدیریت اعتراضات در سراسر فرانسه بیانگر این نکته است که به‌طور کلی معترضان به سیاست‌های اقتصادی مکرون به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی کرده بودند که حضوری منسجم و طولانی مدت در این اعتراض‌ها داشته باشند و تا رسیدن به خواسته‌هایشان در صحنه حاضر باشند. به‌عنوان مثال، بسیاری از معترضان که در شرایط فعلی شاعل بودند محل کارشان را ترک کردند تا بتوانند به‌صورت مستمر در اعتراضات حاضر باشند، اما گروه دیگر نیز که تمایل به ترک محل کارشان نداشتند قبل از آغاز

ساعات کاری و گروهی هم پس از پایان کارشان به اعتراضات می پیوستند. به این ترتیب علاوه بر حاضران همیشگی در میدان، گروهی تازه نفس از راه می رسید و به قول معروف اعتراضات را زنده نگه می داشت. نکته جالب توجه این بود که گروهی از مردم فرانسه و بومیان مناطق مختلف شهر و روستایی اگر نمی توانستند مستقیم در این اعتراضات شرکت کنند مسئولیت تامین خوراک، پول و خواب معترضان را به عهده می گرفتند.

■ رهبر معترضان کیست؟

با بررسی دقیق تجمعات اعتراضی «جلیقه‌زرها»، می بینیم این اعتراضات مثل سایر جنبش‌های اعتراضی رهبر مشخصی نداشته و اگر چه سخنگوی مردمی دارد، اما اینکه بخوایم فردی را به عنوان یک لیدر و هدایت کننده معرفی کنیم، نمی توانیم چنین شخصیتی را در میان معترضان بیابیم. فرانک پولر، یکی از اعضای ارشد جوانان معترض، در این زمینه جلیقه‌زرها به دنبال این بودیم که اجازه استفاده ایزاری از این اعتراضات را به هیچ فرد، گروه یا حزبی ندهیم، بنابراین تصمیم گرفتیم رهبر نداشته باشیم و همگی دست به دست یکدیگر داده تا به یک هدف واحد، یعنی زندگی بهتر برسیم.» وی تأکید کرد:

«این جنبش با در نظر گرفتن مشکلات و دستاوردهای جنبش‌های گذشته فرانسه تصمیم گرفت دوباره همه چیز را از نو ساخته و به سمت تعالی حرکت کند. نباید فراموش کنیم انقلاب فرانسه از «جنبش آرد» شروع شد و امروز جنبش ما «مالیات سوخت» است.» پولر معتقد است، سیاست‌های فرانسه باید دوباره از نو نوشته شود و لازم است سیاست‌های گذشته برای همیشه از جامعه فرانسوی خارج شود. اریک دروت، راننده کامیون و ۳۳ساله، در این زمینه می گوید: «من به عنوان یکی از معترضان به سیاست‌های اقتصادی دولت، مسائل مربوط به این اعتراضات را از طریق رسانه‌های اجتماعی دنبال می کردم تا اینکه در نهایت به اعتراض‌های محلی پیوستم، اما زمانی که در جلسات معترضان در پمپ بنزین محلهام شرکت کردم تصمیم گرفتم برای رسیدن به هدف، در اعتراض‌های پاریس شرکت کنم.» دروت در ادامه می گوید: «اطلاع رسانی معترضان و خبرنگاران از تجمع‌های اعتراضی، یکی از سیستم‌های جلب نظر

تحلیلی از مجله اندیشه حقوق انتقادی:

نوسان میان نئولیبرال‌ها و «غیرسیاسی‌ها»

پیروزی مکرون در انتخابات سال پیش در برابر مارین لوپن شد. در این چارچوب، میانه‌روها و ناسیونالیست‌ها رقابتی وفاداری هستند که به دنبال تفکیک تمام موقعیت‌های محتمل میان خودشان هستند و این طور به نظر می رسد که ظاهرا هیچ راه‌حلی برای بحران‌هایی که سرمایه‌داری ایجاد کرده است، در نظر ندارند. مختصر! اگر موج پیروزی‌های ناسیونالیسم همچنان در سطح جهان رو به افزایش و گسترش باشد، برای ظهور یک واکنش میانه‌روانه فرصت ایجاد خواهد کرد، اما آنارشیست‌ها و دیگر انقلابی‌ها قادر نخواهند بود به تاکتیک‌ها و جنبش‌ها وسعت ببخشند و همین حتی می تواند مسیر گسترده شدن موج پوپولیسم راست افراطی را هموارتر کند. ما باید جنبش‌های سوسیال پوپولیستی را در دولت‌های میانه‌رو مورد مطالعه قرار دهیم تا راه‌هایی را که گروه‌های راست افراطی می توانند برای مقاصد خودشان به کار ببرند، شناسایی کنیم و بفهمیم چطور می توانیم مانع این کار شویم. این یکی از دلایلی است که باید به جنبش جلیقه‌زرها که هم اکنون زیر طاق پیروزی مکرون در جریان است، توجه کافی کرد. آنچه امروز در فرانسه به عنوان جنبش جلیقه‌زرها شاهد آن هستیم، مانند اتفاقی است که در برزیل در سال ۲۰۱۳ روی داد، یعنی هنگامی که جنبشی علیه افزایش قیمت وسایل حمل و نقل عمومی منجر به ظهور بحرانی ملی شد. این بحران باعث شد که ده‌ها هزار تن از مردم این کشور تجربه‌ای جدید از برنامه‌ریزی افقی و اقدام مستقیم پیدا کنند، اما در عین حال سبب شد که راهی روی ناسیونالیست‌ها گشوده شود تا خودشان را به عنوان شورشیان علیه نظم حاکم مطرح کنند. دو تفاوت عمده میان آنچه در برزیل در سال ۲۰۱۳ روی داد با آنچه امروز در فرانسه شاهدش هستیم، وجود دارد. اول اینکه این جنبش در برزیل با ابتکار عمل آنارشیست‌ها روی داد، اما رفته رفته به اندازه‌ای بزرگ شد که دیگر در چارچوب ارزش‌های آنارشیستی نتنجید. دوم، جنبش برزیل، در دولتی چپ‌گرا تشکیل شده دولتی میانه‌رو.

■ جنبش جلیقه‌زرها در فرانسه

خودروهای دیزل دوسوم خودروهای موجود در فرانسه را در برمی گیرد. بعد از دودهده عملیاتی کردن سیاست‌هایی که مردم را به سمت خرید خودروهای دیزل سوق می داد، دولت فرانسه می گوید

کتینو | ۰۹

معترضان به تظاهرات هدفمند، همچنین مدیریت شده بود تا جایی که تکه فیلم‌های منتشر شده از اعتراضات پاریس می توانست الگوی خوبی برای تجمع‌های منطقه‌ای و محلی باشد.»

■ آیا جنبش ر بوده شده است؟

کریستفر کاستنر، وزیر داخلی فرانسه چند روز پیش در پی شدت گرفتن اعتراضات پاریس، طی یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد: «جنبشی که هیچ رهبر مشخصی نداشته باشد و دولت یا مسئولان نتوانند با آن‌ها مذاکره داشته باشند احتمالا به حاشیه

رانده می شود و دستاوردی به جز خسارت‌های اقتصادی به کشور نخواهد داشت و پیامد واقعی آن مشخص نیست.» کاستنر در پاسخ به کمیته حقیقت یاب پارلمان فرانسه در این زمینه، تأکید کرد: «تاکنون رهبری از سوی معترضان برای مذاکره با دولت معرفی نشده و اصولا معترضان هیچ مجوزی برای انجام اعتراضات مسالمت آمیز دریافت نکرده اند. این درحالی است که بر اساس آمارها و اطلاعاتی که در اختیار داریم، نبود رهبر مشخص در اعتراضات اخیر باعث شده گروه‌های راست و چپ افراطی در میان آن‌ها نفوذ کنند که منجر به خشونت بیشتر در این تجمع اعتراضی خواهد شد.» این مقام مسئول فرانسه تصریح کرد: «این مشکلاتی است که اعتراضات اخیر به وجود آورده و نتایج غیرمنصفانه‌ای در پی خواهد داشت که هر چومرج کمترین دستاوردش خواهد بود، به این دلیل که برخی افراد از این ناآرامی‌ها استفاده کرده به دزدی و سرقت از مغازه‌ها اقدام کرده اند که واقعا در شرایط فعلی راهی جز برخورد قاطعانه با آن‌ها نیست و هیچ جای مذاکره‌ای برای دولت باقی نگذاشته است.» تحلیلگران در این زمینه می گویند: «با توجه به ارائه پیشنهاد دولت مبنی بر حذف طرح افزایش مالیات سوخت برای سال آینده باید دید آیا واقعا انگیزه‌های دیگری در میان معترضان باقی خواهد ماند که در خیابان‌ها باقی بمانند یا خیر؟ در صورتی که پاسخ مثبت باشد و به قول معروف همچنان معترضان کف خیابان‌ها مشغول به اعتراض باشند دولت مکرون راهی جز استعفا نخواهد داشت.»

منبع: بی بی سی (BBC)

دیگر مصرف سوخت خودروهای دیزل به نفع محیط زیست نیست و مردم باید خودروها و عادات خود را تغییر دهند. جنبش جلیقه‌زرها در فرانسه به هیچ‌ک از گروه‌های سیاسی این کشور ارتباط ندارد و با ابتکار عمل شهروندان در شبکه‌های اجتماعی به وجود آمده است. جلیقه‌زرها به سیاست‌های اقتصادی مکرون به ویژه گران تر شدن سوخت اعتراض دارند اگر چه مکرون با وخیم شدن اوضاع در پاریس و دیگر شهرها در مقابل اعتراضات سراسری در این کشور تسلیم شد و افزایش بهای سوخت را برای یک سال به تعویق انداخت، اما تسلیم او هم معترضان را آرام نکرده است. مکرون در ابتدای راه ریاست جمهوری اش مالیات روی درآمد فوق ثروتمندان را کاهش داد، او هیچ اقدامی برای تحت فشار گذاشتن ثروتمندان برای تغییر تکنولوژی به نفع محیط زیست نکرده است، حتی ثروتمندان از این اوضاع سود بیشتری هم می برند. متعاقب آن، سیاست‌های مکرون برای افزایش مالیات بنزین نزد مردم نه تنها خردیاری پیدا نکرد، بلکه باعث تشدید خشم آن‌ها هم شد. بسیاری از مردم فرانسه تصور می کنند افزایش مالیات‌های بنزین، ضربه دیگری از سوی دولت به فقراست. یکی از سخنگویان جلیقه‌زرها بعد از ملاقات با مکرون خطاب به خبرنگاران گفت: «ما انقلاب نمی‌خواهیم بلکه تکامل جامعه را مدنظر داریم و این تکامل باید در آرامش و صلح به وقوع بپیوندد.» به‌طور حتم، دولت فرانسه مقصر اصلی انفصال میان ضرورت‌های جغرافیایی کشور و نیاز و معاش کارگران است. زندگی بسیاری از مردم، وابسته به خودروهایشان است که با آن کار و زندگی می کنند و هیچ گزینه دیگری هم برایش ندارند. در حالی که جلیقه‌زرها در تلاش هستند تا پس از آنکه مسائل مدیریتی و درگیری‌ها بر سر استراتژی تضعیف شان کرد، خود را با بازسازی کنند، می توان فرصتی مهیگ اند که پل‌های تازه‌ای ساخته شود و راه‌حل‌هایی برای مصائبی که باعث با گرفتن این جنبش شده، ارائه شود. جلیقه‌زرها در ابتدای مسیر خود قرار دارند و هنوز نمی توان خطمشی کلی آن را متصور شد، اما آنچه مشخص است این است که در یک کلام، ما به حضور ضدسرمایه داران، ضدفاشیست‌ها و اکولوژی‌کال‌ها نیاز داریم تا در صف اول جنبش‌های اجتماعی بایستند

منبع: Critical Legal Thinking journal

● دیگر سو ●

● منبع: اومانیته ●

l’Humanité

ضعف دولت و توان پاسخ‌گویی

قدرت خرید فرانسویان به شدت در حال کاهش است و شمار جلیقه‌زرها در خیابان‌های فرانسه به ۳۰۰ هزار نفر رسیده است. دولت مدعی است که از شمار آن‌ها کم شده، اما واقعیت ندارد، زیرا مشکلی از مشکلاتی که جنبش جلیقه‌زد را به خیابان‌ها آورده حل نشده است و هنوز سراسر فرانسه قلمرو آن‌هاست و خیابان‌های شهرهای فرانسه از مبارزان جلیقه‌زد انباشته است. حضور آن‌ها نشان می دهد که نارضایتی از کاهش قدرت خرید در سطح جامعه بسیار قوی است. ضعف دولت نشان می دهد که توان پاسخ‌گویی به خواسته‌های جنبش را ندارد.

وزیر کشور، بیگانه با واقعیات جامعه، جنبش جلیقه‌زرها را با گروه‌های راست افراطی برابر می داند. او مدعی است که این جنبش با فراخوان «مارین لوپن» رهبر یک حزب راست افراطی فرانسه به خیابان آمد تا دست به تخریب و حمله به موسسات خصوصی و دولتی بزند. او این جنبش را با حوادث شش فوریه سال ۱۹۳۶ و اوج گیری فاشیسم در آلمان و اروپا و مانور فاشیست‌ها در خیابان‌ها مقایسه کرد. (ماری لوپن در انتخابات اخیر ریاست جمهوری فرانسه توانست رای کافی برای رسیدن به ریاست جمهوری را به دست آورد.)

مکرون نیز به شکل دیگری همین نظر را بیان داشت و مدعی شد که ضرورتی به یک جنبش خیابانی نیست و به زودی با تشکیل «شورای عالی آب و هوا» تحت نظارت نخست‌وزیر به مسئله رسیدگی خواهد شد، اما همه می دانند که خواست‌های جنبش تنها در اعتراض به آ‌بوهوا خلاصه نمی شود و نمی توان آن را این گونه خلاصه کرد.

رئیس جمهور وعده داد که دولت پیامدهای مالیات‌های غیر مستقیم را بررسی خواهد کرد و بیان همین مسئله نشان داد که جنبش جلیقه‌زرها تنها برای آبوهوا نیست. رئیس جمهور در پاسخ به فراخوان کنفدراسیون کارگران دموکرات فرانسه برای یک پیمان اجتماعی در مورد زیست محیطی با لحن نامطلوبی گفت «این چیزی نیست که جلیقه‌زرها می خواهند.»

وعده‌هایی که وزیران و شخص نخست‌وزیر پس از گسترش جنبش جلیقه‌زرها آنهم بیشتر در سه بخش آموزش، تربیت و تعلیم دادند نشان می‌دهد که دولت هنوز گوش شنوا ندارد و به خواسته‌های مردم و زندگی پرهزینه مردم توجهی نشان نمی‌دهد، این درحالی است که شکاف اجتماعی در جامعه فرانسه رو به گسترش است و نیازمند رسیدگی جدی است. همانطور که ژان لوک میلانشون، رهبر جبهه چپ فرانسه و نماینده مجلس، روز ۲۷نوامبر ۲۰۱۸ از طرف نمایندگان جبهه چپ به روزنامه نگاران گفت: «جلیقه‌زرها یعنی ۷۰ درصد فرانسویان، زیرا ۷۰ درصد جامعه از آن‌ها که با جلیقه‌های زرد به خیابان‌ها آمده‌اند حمایت می کنند.» باید اذعان داشت که جنبشی با این حجم و گسترده در پی مطالبات بسیار مهمی در حوزه رفاه است و شاید بتوان گفت به طور اخص خواهان عدالت اجتماعی و زیست محیطی به صورت صلح آمیز و مهمتر از آن این جنبش علیه سیاست‌های رئیس جمهور به سود ثروتمندان است.

در غرب توسط چپ‌ها شکل گرفته تا نهایتا تمام این موارد به دنبالند. به هر حال برای رسیدن به پاسخ اینکه واقعا چپ‌ها آورده‌ای جنبش اخیر هستند، باید در نظر داشته باشیم که «که ابتدا با اعتراض طبقه کارگر نسبت به سیاست‌های شد به این دلیل که بعضا با سیاست‌های محیط‌زیستی همواره مورد نقد چپ‌ها قرار داشته است، به این ترتیب که نت تلاش می کنند به گونه‌ای از جنبش مورد نظر حمایت بی برای احزاب دیگر ایجاد نشود و در بدترین حالت هم، کرد.

منبع: مجله اسپایکد اسپانیا

